

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 0,95 €

12. ŘÍJNA 2025

Z obsahu:

Naše křehkost

je mostem k nebi

Katecheze papeže
Lva XIV. při generální
audienci 3. září 2025,
Řím, náměstí Sv. Petra
- strana 2 -

Svatý Havel

Libor Rösner

- strana 4 -

Dopis národního ředitele

Papežských misijních

děl k Misijní neděli

19. října 2025

- strana 5 -

Můj pohled

na Probodeného

- strana 6 -

Papež Lev XIV.

přijal rezignaci

biskupa Václava Malého

- strana 7 -

Svatá Markéta Marie

Alacoque a úcta

k Nejsvětějšímu Srdci

Ježíšovu (1)

- strana 8 -

Syn brusice nožů (12)

Wilhelm Hünermann

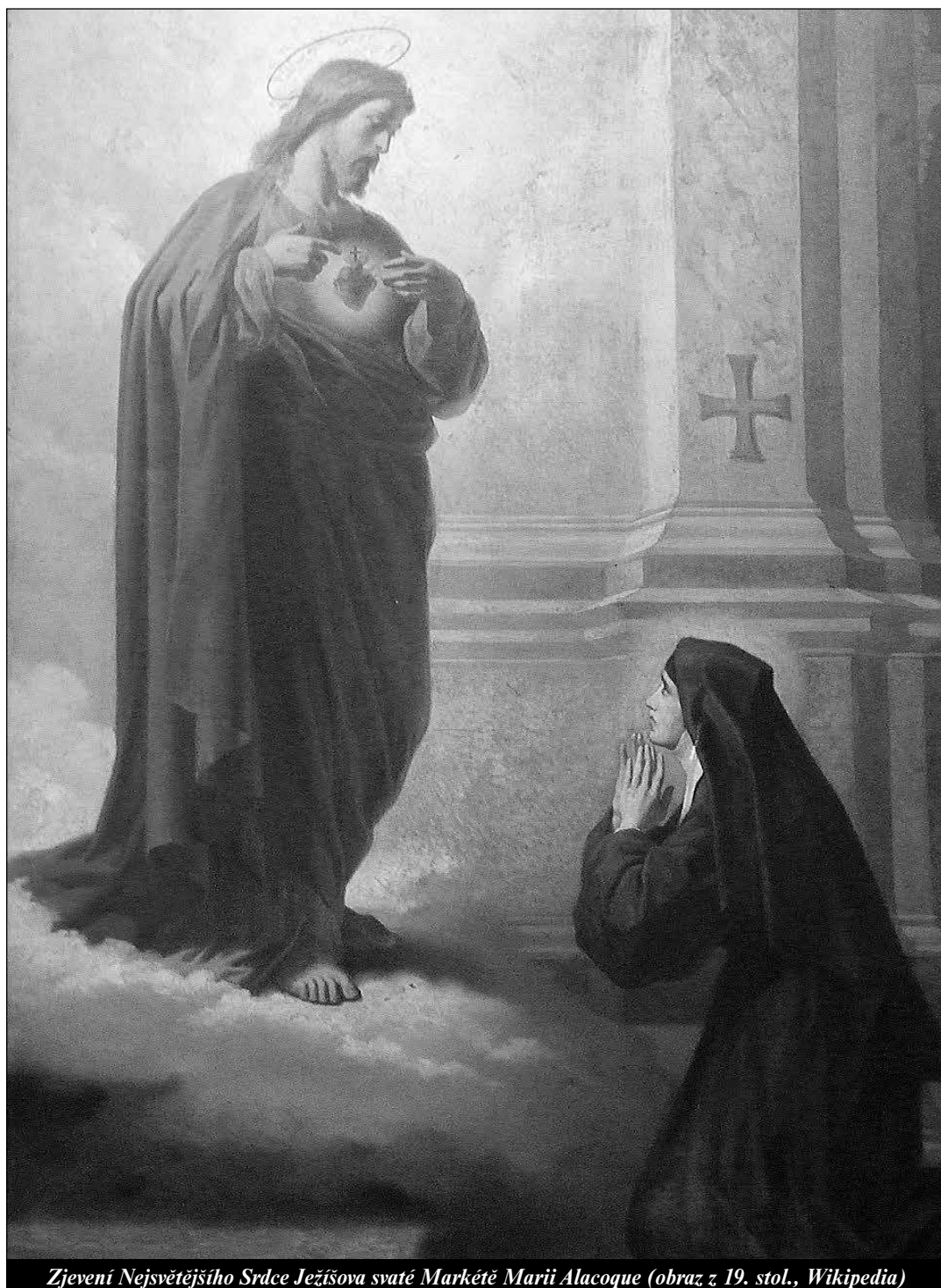
- strana 10 -

Matka teenagera,

jehož k sebevraždě navedla

AI, našla naději v papeži

- strana 13 -

Zjevení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova svatě Markétě Marii Alacoque (obraz z 19. stol., Wikipedia)

Můj pohled na Probodeného

Srdce je ve všech kulturách symbolem lásky. Pro nás křesťany však tento symbol nabývá nejhlubšího významu v rozjímání o Ježíšově Srdci a jeho božské lásce. V letošním roce uplynulo 350 let od završení zjevení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova sv. Markétě Marii Alacoque v Paray-le-Monial.

V prologu Janova evangelia čteme: „Jednorozený Syn, který je v náručí Otce, nám o něm řekl.“ (Jan 1,18) Ano, Boží Syn se stal člověkem a „o něm řekl“, tedy o lásce Otce, a udělal to tím, že přijal srdce – lidské, pulzující, živé srdce, které se v milosrdné, vykupitelské lásce vydalo na smrt za nás všechny. Svatý František Saleský to vystihl prostými, ale hlubokými slovy: „*Bůh je Láska; a tato Láska se stala viditelnou v Ježíšově Srdci.*“

Jak je nádherné představit si a rozjímat o tom, že tělesné srdce Bohočlověka bylo utvořeno v lůně Panny Marie a začalo bít v ní, Neposkvrněné. Pro svůj fyzický život

si vše vzal z Panny Marie! A kdo by otevřel Srdce Panny Marie, našel by tam Ježíšovo Srdce. Od prvního okamžiku až po věčnost jsou tato dvě Neposkvrněná Srdce nerozlučně spojena v dokonalém svazku života, lásky a utrpení. Syn a Matka byli skutečně jedno srdce a jedna láska, sjednocení pro jeden společný cíl: vykoupení světa. Panna Maria to jednou dala poznat sv. Brigitě Švédské: „*Adam a Eva zaprodali svět za jedno jablko; můj Syn a já jsme vykoupili svět jedním srdcem... Ano, odvažují se říci: Jeho bolest byla mojí bolestí, protože jeho srdce bylo mým srdcem!*“ Každý záchvěv v srdci Syna nacházel ozvěnu v srdci Matky – té, kterou právem můžeme nazývat první a největší ctitelkou, znalkyní Ježíšova Srdce a jeho adorátorkou. Ježíšovo Srdce, božské a zároveň hluboce lidské a citlivé, v každé době zasluhuje úctu a lásku všech lidí.

Při uctívání Ježíšova Srdce jde o Pánův vnitřní život, o poznávání jeho nejni-

ternější, nejhlubší podstaty, o pochopení jeho způsobu jednání, jeho ctností a jeho nekonečné odpuštějící vykupitelské lásky. Nejkrásnějším a nejuvěrnějším projevem této úcty je napodobování Ježíšovy lásky – k Otci, k Panně Marii, k bližním i k celému stvoření.

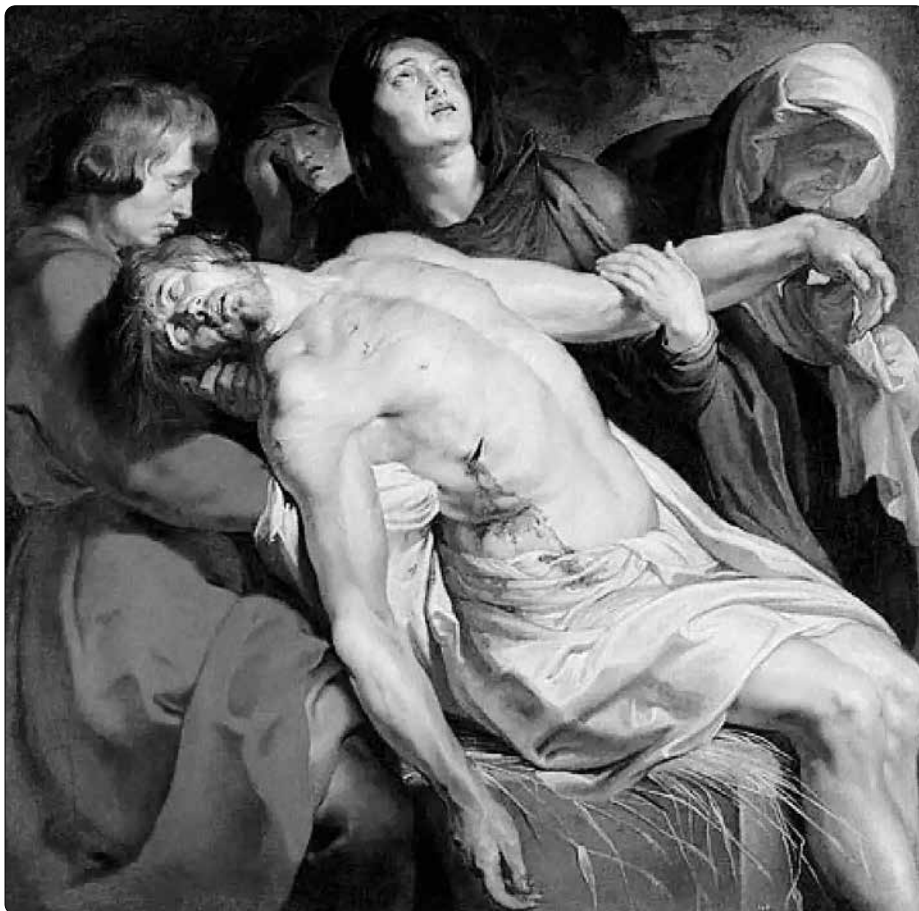
Nejlépe můžeme poznat vnitřní podstatu Ježíšova Srdce v Písmu svatém. Evangelium – na každé straně – pozornému čtenáři vypráví o Ježíšově odpuštějící a dobrotivé lásce. „*V Božím slově poznáváme Boží Srdce,*“ říká výstižně sv. Řehoř Veliký. Ježíš popsal své Srdce, tedy svoji lásku, jedinou větou: „*Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce.*“ (Mt 11,29) Tato slova jsou výzvou, abychom ctností tichosti, mírnosti a pokory napodobovali ve svém smýšlení, slovech a skutcích.

Když Ježíš ve večeradle na Zelený čtvrtek shromáždil své apoštoly, projevil lásku tím nejpokornějším způsobem – umýváním nohou, což byl tehdy úkol otroka. Touto službou je učil, na čem v životě křesťana skutečně záleží: podobnými Pánovu Srdci se stáváme jen tehdy, když se pokorně skloníme, když sloužíme a milujeme dobrotivou láskou tak jako on.

Při poslední večeři nám Ježíš zanechal ten nejvzácnější dar – svatou Eucharistii, své eucharistické Srdce. Pak vyšel do temnoty noci, otřesen až do hloubky své bytosti, aby v Getsemanské zahradě protrpěl smrtelnou úzkost a potil se krví a aby nakonec přijal utrpení a smrt na Kalvárii. Jeho vykupitelské Srdce, probodené na kříži, kde se z něho vylila krev do poslední kapky, zůstává otevřené pro všechny – nyní i navěky.

Nekonečný proud milostí

Prorok Zachariáš ve své vizi předpověděl již 500 let před Kristem budoucí událost těmito slovy: „*Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli.*“ (Zach 12,10) Tuto předpověď mohl apoštol Jan, stojící pod křížem po boku Spoluvykupitelky – Panny Marie, dramaticky zažít jako očitý svědek a jako jediný evangelista ji také zaznamenal: „*Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda.*“ (Jan 19,33–34) A právě tak, jak Jan výslovně potvrzuje, se naplnilo prorocké Zachariášovo slovo (srov. Jan 19,37).

Peter Paul Rubens (1577–1640): Pohřbívání

Papež Lev XIV. přijal rezignaci biskupa Václava Malého

Svatý Ambrož ve světle tohoto tajemství připomíná věřícím hluboký kontrast: „Pro izraelský národ vytékala voda ze skály, pro vás vytékala krev z Kristova boku. Jejich žízeň napojila voda na krátkou dobu, vaši žízeň uhasí krev navěky.“ Třikrát se pohled na Probodeného výslovně připomíná v Apokalypse, kde Jan na ostrově Patmos vidí budoucí věci a říká: „Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli.“ (Zj 1,7) A sv. Bernard nám připomíná ještě jednu hlubokou pravdu, na niž nesmíme zapomenout: „Když bylo Srdce Ježíšovo probodeno vojákovým kopím, pronikl meč také duši Panny Marie.“

Privilegium spočívat na Pánově hrudi – na znamení hluboké důvěrnosti – bylo jako prvnímu uděleno mladému apoštolu Janovi. „Učedník, kterého Ježíš miloval“ (Jan 21,20), měl výjimečnou možnost naslouchat úderům srdce svého Mistra. „Ze Srdce Ježíšova směl načerpat to, co Ježíš sám čerpal a přijal z Otcova Srdce – z pramene, z vodopádu Boží lásky,“ jak to poeticky popsal sv. Bernard. Jan se v Ježíšově blízkosti naučil tomu nejpodstatnějšímu: že ve všem nakonec jde o lásku. Jednou o svátku apoštola Jana měla sv. Gertruda z Helfty (1256–1302) mystickou vizi, v níž viděla sv. Jana spočívat na Ježíšově hrudi. Když se ho zeptala, proč v evangeliu nenapsal nic o Nejsvětějším Ježíšovu Srdci, odpověděl: „Mým úkolem bylo pro

„Daruj své církvi svobodu a bezpečnost, všem národům ráda a mír. Ať ze všech končin země zaznívá jeden hlas: Sláva Božskému Srdci, které nám přineslo spásu! Jemu buď čest a chvála navěky! Amen.“

(Výňatek ze zasvěcení světa Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu papežem Lvem XIII. dne 11. 6. 1899; srov. Kancionál č. 066)

ještě mladou církev napsat slova o nestvořeném Slově Otce... Zjevení lásky, o němž nám hovoří údery tohoto Srdce, je vyhrazeno pro pozdější dobu, aby toto poselství znovu rozpálilo svět, který v lásce k Bohu stárne a chladne.“

Žijeme ve světě, v němž jednoznačně vychladla láska k Bohu. Právě tomuto světu byl darován zcela nový přístup k Nej-

Papež Lev XIV. přijal 21. září 2025 rezignaci Mons. Václava Malého na úřad pomocného biskupa pražského. Podle Kodexu kanonického práva (kán. 401 §1) je biskup, který dovrší věk 75 let, povinen nabídnout svou rezignaci papeži. Ten ji po zvážení okolností může přijmout.

Václav Malý se narodil 21. září 1950 v Praze. Po absolvování gymnázia nastoupil roku 1969 na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. Na kněze byl vysvěcen 26. června 1976 v Praze a poté jako kaplan působil nejprve ve Vlašimi a následně v Plzni. Již v těchto letech se začal angažovat také občansky – v roce 1977 podepsal *Chartu 77* a o rok později se stal členem *Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných*. Za svou činnost byl v květnu 1979 zatčen a obviněn z podvracení republiky. Ve vazbě strávil několik měsíců, než byl v prosinci téhož roku propuštěn. V 80. letech pak pracoval jako topič v pražských hotelech a nadále se podílel na činnosti disentu, mimo jiné jako mluvčí *Charty 77*.

Významnou roli sehrál i v listopadu 1989, kdy se stal jedním z mluvčích Občanského fóra. Jeho hlas zazněl 25. lis-

topadu 1989 z tribuny na Václavském náměstí před statisícovým davem, když přečetl prohlášení Občanského fóra a výzvu k dialogu. Svým klidným a věcným projevem tehdy přispěl k tomu, aby se protesty ubíraly pokojnou cestou, a stal se tak jednou z tváří sametové revoluce.

Po pádu totalitního režimu se mohl naplno vrátit do kněžské služby. Nejprve spravoval farnost sv. Gabriela, od roku 1991 do roku 1996 působil jako farář u sv. Antonína v Holešovicích. V prosinci 1996 byl jmenován titulárním biskupem marcellianským a pomocným biskupem pražským, biskupské svěcení přijal v lednu 1997. Od té doby se věnuje službě v arcidiecézi a v České biskupské konferenci, kde působí například v *Komisi pro kněžstvo* či v radě *Iustitia et Pax*, zároveň se věnuje otázkám menšin, migrantů a krajanů v zahraničí.

Česká biskupská konference děkuje Mons. Václavu Malému za jeho dlouholetou a obětavou službu církvi i společnosti a vyprošuje mu hojnost Božího požehnání.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

světějšimu Srdci Ježíšovu, k jeho účtě. Bůh si pro tento účel vyvolil sv. Faustynu Kowalskou, již svěřil poselství Božího milosrdenství. Dnes se nestaneme ctiteli Ježíšova Srdce tím, že bychom jako apoštol Tomáš vložili ruku do jeho probodeného boku, ale tím, že se snažíme následovat *Milosrdného Ježíše* v jeho lásce. Ale kde najít sílu, abychom měli srdce pro ty, co nejvíce potřebují milosrdenství? Jak v sobě probudit soucit, trpělivost a shovívavost, abychom snášeli bližní se všemi jejich chybami, individualitami a slabostmi a abychom je dokázali obhajovat ve svém srdci?

Odpověď je jednoduchá: Pojďme ke svatostánku, kde bije Ježíšovo živé Srdce. V tiché adoraci před Svátostí oltářní nám on sám daruje tu milosrdnou lásku, kterou my ze sebe samých nedokážeme dát.

Při adoraci můžeme v srdci rozjímat nad *Hymnem na lásku* z Prvního listu Ko-

rintánům (srov. 1 Kor 13), anebo prostě v tichosti hledět na kříž, na ránu v Ježíšově boku – a pozdravovat ho několika krásnými zvoláními z litaní k Božskému Srdci. Můžeme si rovněž otevřít *Deníček* sv. Faustyny a nechat Ježíše, aby oslovil naši duši svými vlastními slovy: „Začni rozmlouvat se svým Bohem, který je Lásky a Milosrdenství samo. (...) Mluv, dítě, o všem, bez jakýchkoliv výhrad, vždyť ti naslouchá milující Srdce, Srdce nejlepšího přítele. (...) Nezapývej se svou bídou ... raději pohleď na mé Srdce plné dobroty a nech na sebe působit mé city a usiluj o tichost a pokoru.“ (D 1486)

Vyzkoušejme to, a zjistíme, že čím více se necháme proměňovat Ježíšovou milosrdnou láskou, tím hlouběji dokážeme v našich bližních rozpoznat a potěšit zraněné Srdce našeho Pána.

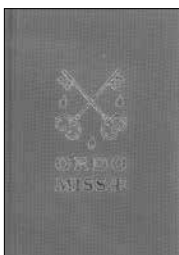
Z *Vítězství Srdce 164/2025*
přeložil a upravil -dd-

LITURGIE

ORDO MISSAE • MEŠNÍ ŘÁD ŘÍMSKÉHO MISÁLU Z ROKU 1962 DOPLNĚNÝ O VYBRANÉ ZPĚVY, MODLITBY A NÁVOD KE SVATÉ ZPOVĚDI

Sestavil **P. Jakub Václav Zentner FSSP** • Redakční spolupráce **P. Štěpán Smolen** • Kresby v mešním řádu **Stefano Mazzeo**

Vyšlo s církevním schválením. Tato liturgická kniha kapesního formátu obsahuje Mešní řád Římského misálu z roku 1962 (latinsky a česky) doplněný o vybrané zbožné písně známé i méně známé, chorální ordinária i další chorální zpěvy, modlitby a podrobný návod ke svatě zповědi.

Kněžské bratrstvo sv. Petra, z. s.,
ve spolupráci s nakladatelstvím Flétna
Váz., A6, 110x152 mm, 688 stran, 449 Kč

lo úžeji prožívat spojení farností s kněžským seminářem, jsou také stanoveny dny, kdy se určené farnosti zvláště modlí za seminář a bohoslovci zase za tyto farnosti.

Vydalo Arcibiskupství olomoucké
v nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o.
Kroužková vazba, 112x170 mm, 190 stran, 98 Kč

LITURGICKÝ KALENDÁŘ NA ROK 2025–2026

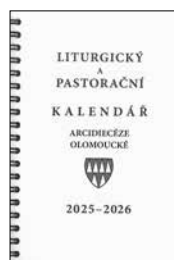
Uspořádal **P. Jan Šlégr** • Odpovědný redaktor **Jiří Kula**

Oficiální průvodce liturgickým rokem České biskupské konference. Praktická pomůcka pro duchovní i laiky napoví, kdy se slaví církevní svátky a památky, a provede jednotlivými liturgickými obdobími.

Katolický týdeník
ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Kroužková vazba, 105x140 mm,
172 stran, 149 Kč

KALENDÁŘE

LITURGICKÝ A PASTORAČNÍ KALENDÁŘ ARCIDIECÉZE OLOMOUCKÉ 2025–2026

Zpracoval **P. Václav Škvařil**
Úvod **Josef Nuzík, arcibiskup olomoucký**

Tento liturgický kalendář je určen výhradně pro olomouckou arcidiecézi. Vedle liturgických pokynů v něm najdeme i řadu pastoračních připomínek. Jsou zde uvedeny společné akce, které je třeba vzít v úvahu při tvorbě farních plánů. Pro připomínku v modlitbě jsou na každý den uvedena jména kněží a jáhnů, kteří zemřeli v posledních třiceti letech. Aby se moh-

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2026. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a citát z evangelia, jež připadá na daný den. Na začátku každého měsíce je uveden úmysl papeže a národní úmysl Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro poznámky.

Paulinky
Váz., 145x205 mm,
392 stran, 249 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc